

РЕШЕНИЕ

№ 666

гр. София, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 08.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8979** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД, с ЕИК[ЕИК] и на "Електроразпределение Юг" ЕАД, с ЕИК[ЕИК], двете дружества със седалище и адрес на управление в [населено място], подадена чрез пълномощник – юрисконсулт К. Н., срещу решение № Ж-453/18.08.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/. С оспореното решение на КЕВР, на жалбоподателите са дадени задължителни указания в 7-дневен срок от получаване на решението да удовлетворят искането на Д. П. Д. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект с ИТН 4174477, находящ се на адрес в [населено място], жк Меден рудник, [жилищен адрес] , обект 6 / т.1 от решението/, като в 7 дневен срок от изпълнение на указанията по т.1, уведоми КЕВР за предприетите действия / т.2 от решението/.

В жалбата са развити доводи, че оспореното решение е постановено извън материалната компетентност на регулаторния орган, при неспазване на формата на издаване на административния акт и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в несъответствие с целта на закона. Конкретно се обосновава, че с цитиране на промените в Закона за енергетиката / ЗЕ/ , обн. в ДВ бр.57/2020г., че след 01.10.2020г. връщането на небитов клиент на регулиран пазар на електроенергия не е възможно, тъй като не е предвидена такава

процедура в ЗЕ. Поддържа се, че КЕВР не е съобщила обстоятелството, че заинтересованата страна в настоящето производство – Д. П. Д. е небитов клиент на първия жалбоподател, като е избрал същият за доставчик на свободния пазар на електроенергия и сключил Индивидуален договор за продажба на електрическа енергия за обекта, който договор е влязъл в сила на 01.07.2021г. Поддържа се, че КЕВР няма правомощия да се намесва в граждански правоотношения, каквито са тези между Д. Д. и жалбоподателят „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД. В допълнение се сочи и че обекта, за което е сключен договора и впоследствие е поискано да бъде прехвърлен от свободния на регулирания пазар на електроенергия като битов клиент, представлява офис, намира се в офис сграда, като такъв е въведен в експлоатация и предназначението му не е променено по реда в ЗУТ, с позоваване на норми от последния посочен закон, предвиждащи административнонаказателна отговорност за ползване на строежи не по предназначение. Искане се отмяна на решението и връщане на преписката на КЕВР със задължителни указания по приложението на закона. В зависимост от изхода на спора се претендират разноски в производството.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателите не се явяват и не изпращат представител. Представят писмено становище от чрез пълномощника им - юрисконсулт Н., с позиция по жалбата и по доказателствата, както и по същество.

Ответникът в производството се представлява от юрисконсулт Н., който оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ като неоснователна. Поддържа, че решението на КЕВР не страда от пороците, посочени в жалбата. Обосновава, че в казуса се касае за промяна на партида на потребител от небитов в битов клиент, като разграничението за това качество на клиента е в зависимост от нуждите, за които се ползва обекта, за който се доставя ел.енергия и при искане за промяна, жалбоподателите е следвало да съобразят тези обстоятелства. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Д. П. Д., редовно призован, не се явява. Чрез пълномощник – адв.Х. от Адвокатска колегия – Б., представя писмено становище, ведно с писмени доказателства. Поддържа че имота се ползва за задоволяване на жилищните нужди на семейството на Д. Д., като съобразно нотариалния акт същият е закупил обект в сградата, който е деклариран като основно жилище в [община] и на адреса на същия е посочил постоянния и настоящия си адрес. Претендира заплащането на адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Като собственик на обект, намиращ се на адрес в [населено място], жк Меден рудник, [жилищен адрес] заинтересованата страна Д. Д. на 07.06.2021г. сключил Договор за продажба на електрическа енергия с „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД /л.57-59/. На 08.12.2021г. Д. Д. е подал до „Електроразпределение Юг” ЕАД молба с вх.№ 9329534 с искане за промяна, като бъде прехвърлен от свободния пазар на електроенергия на регулирания пазар на електроенергия като битов потребител / л.23/. В молбата посочил, че от закупуване на имота, описан в нотариален акт № 186 том 4, дело 688/2016г. на нотариус с рег.№ 290 по регистъра на НК, ползва имота за

задоволяване на жилищните нужди на семейството си. В молбата си посочил, че на 07.06.2021г. сключил Договор за продажба на електрическа енергия с „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД, тъй като към този момент от страна на служител на дружеството му е указано, че поради статута на закупения от него имот не може да ползва ел.енергия като битов клиент на регулиран пазар. Със същата молба Д. Д. изразил несъгласие да бъде прехвърлен към доставчик от последна инстанция. От електроразпределителното дружество с писмо от 15.12.2021г. Д. бил уведомен, че поради функционалните характеристики на сграда, в която се намира обекта негова собственост, не е възможно същият да ползва ел.енергия за битови нужди / л.51/. На 23.02.2022г. за посочените обстоятелства Д. Д. сезирал КЕВР..

Жалбата на Д. Д., на основание чл.54 от Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, билоа изпратена за проверка и становище на „Електроразпределение Юг” ЕАД и на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД. С писмо от 01.04.2022г. „Електроразпределение Юг” ЕАД уведомило КЕВР, че е предоставило информацията, с която разполага на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, като последното дружество ще уведоми КЕВР. С писмо отново от 01.04.2022г. „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД предоставило на КЕВР документацията по молбата на Д. Д., като изразило и позицията си, че с оглед факта, че обекта, собственост на жалбоподателя е въведен в експлоатация като офис, а сградата в която се намира е въведена в експлоатация като офис – сграда, предвид заявление на Д. Д. от 22.12.2016г. че ще ползва доставяната ел.енергия за небитови нужди към момента на началото на снабдяването на обекта с електрическа енергия той е „тарифиран по небитови цени”. В становището е посочено, че към настоящия момент липсва законово осъществена промяна във функционалното предназначение на сградата, поради което и същото е за небитови нужди.

След доклад до Председателя на КЕВР от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ последвало произнасянето на КЕВР с оспореното в настоящето производство Решение № Ж-453/18.08.2022г., с което на основание чл.22, ал.1, ал.5 и 7 от ЗЕ и чл.147, ал.2 от Наредба № 3/2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката на „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД и на „Електроразпределение Юг” ЕАД, са дадени задължителни указания в 7-дневен срок от получаване на решението да удовлетворят искането на Д. П. Д. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект с ИТН 4174477, находящ се на адрес в [населено място], жк Меден рудник, [жилищен адрес], обект б / т.1 от решението/, като в 7 дневен срок от изпълнение на указанията по т.1, уведоми КЕВР за предприетите действия / т.2 от решението/.

Съобразно мотивите на решението на регулаторния орган, водещ критерий за разделение между битов и небитов клиент са нуждите, за които ще се ползва електрическата енергия в обекта, а не предназначението на същия.

Решението е връчено на жалбоподателя на 25.08.2022г., а жалбата срещу него е подадена на 02.09.2022г.

При така установените факти съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок от лица, имащи правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Оспореното решение е валидно, като издадено от компетентен орган в рамките на

предоставените му правомощия, в изискуемите от закона форма и съдържание.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателите за противоречие на решението на КЕВР с материалния закон.

Съгласно легалното определение в §1, т. 2а от ДР на ЗЕ, "Битов клиент" е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди. Определението в т.33а от същия параграф от ДР на ЗЕ установява, че "небитов клиент" е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди. Следователно, разграничението между битов и небитов клиент в закона се прави на базата на нуждите, за които се ползва електрическата енергия, а не съобразно предназначението на обекта, в който ще се използва енергията.

Идентично е определянето на клиента на дружеството като битов или небитов и в чл.1 т.4 от Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕВН България електроснабдяване” ЕАД, одобрени с решение на ДКЕВР от 10.05.2008г, публично достъпни на сайта на КЕВР, където „Потребител на електрическа енергия за битови нужди“ е физическо лице, собственик или ползвател на имот,

присъединен към електроразпределителната мрежа на “ЕВН България Електроразпределение”АД, съгласно действащото законодателство, което ползва електрическа енергия за домакинството си. За „Потребител на електрическа енергия за стопански нужди“ е определено физическо или юридическо лице, както и лице на издръжка на държавния или общинския бюджет, което купува електрическа енергия за стопански и/или обществени нужди за обект, присъединен към електроразпределителната мрежа на “ЕВН България Електроразпределение” АД, съгласно действащото законодателство. В цитираната разпоредба от Общите условия изрично е уточнено, че в „тези Общи условия понятието «Клиент» се разбира както в своето значение на «мрежови клиент».

Съобразно чл.6 ал.4 от Общите условия на „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД клиента на дружеството е длъжен писмено да го уведоми незабавно , когато на територията на един обект се наложи промяна на предназначение на цялата или на част от използваната електрическа енергия / от стопанска на битова или обратно/. В допълнение, съгласно чл.10 ал.1 от същите Общи условия, клиента има право да ползва електрическата енергия според предназначението на обекта – битов или стопански, а нормата на чл.11 т.3 от същите Общи условия задължава клиента да уведоми дружеството доставчик на ел.енергия за всяка промяна на заявените от него обстоятелства.

При тази регламентация ответника по жалбата законосъобразно е приел, че разграничението за определяне на един клиент като битов или небитов, е в зависимост от това, за какви нужди, съответно битови или стопански, ще се ползва ел. енергията от съответния клиент, а не от характера и предназначението на обекта, в който се ползва енергията. Предназначението на обекта, в който се консумира енергията, не е условието, определящо клиента - битов или не, а за какво се ползва енергията - "за домакински нужди" или за "стопански нужди".

С оглед на изложеното настоящият съдебен състав приема, че доводите в жалбата за неправилност на решението на КЕВР са неоснователни. Въз основа на правилно

установена фактическа обстановка, КЕВР е изпълнила регулаторните си функции, при спазване на административнопроизводствените правила и при правилно приложение на материалния закон, поради и което дадените на жалбоподателя указания са в съответствие с чл. 147, ал. 2 от Наредба №3 за лицензиране на дейностите в енергетиката. Не е налице и твърдяната в жалбата незаконосъобразна намеса на регулаторния орган в граждански правотношения.

При тези съображения съдът намира жалбата за неоснователна и същата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателите остават направените от тях разноски. Заинтересованата страна претендира разноски за заплатено адвокатско възнаграждение, каквито следва да бъдат присъдени в посочения и заплатен, съобразно договора за правна защита и съдействие размер от 1000 лв., на основание чл.143 ал.4 от АПК. Жалбоподателите следва да бъдат осъдени да заплатят разноските на заинтересованата страна поравно - по 500 лв. всеки от тях, доколкото разпоредбата на чл.121 от ЗЗД е неприложима. При заявеното искане на пълномощника на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение жалбоподателите следва да бъдат осъдени да заплатят такова размер на по 150 лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд София-град, 66 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД, ЕИК[ЕИК] и на „Електроразпределение Юг” ЕАД, ЕИК[ЕИК], срещу решение № Ж-2453/18.08.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране, [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране, [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

ОСЪЖДА „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Д. П. Д. от [населено място], ЕГН [ЕГН], разноски по делото в размер на 500 (петстотин) лева

ОСЪЖДА „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Д. П. Д. от [населено място], ЕГН [ЕГН], разноски по делото в размер на 500 (петстотин) лева
Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: